

Prijs van de KANTL voor Proza 2024 **(periode 2020-2023)**

Anjet Daanje, *Het lied van ooievaar en dromedaris* **(Uitgeverij Passage, 2022)**

De jury, bestaande uit Hugo Brems, Piet Couttenier, Leen Huet, Peter Theunynck en Yves T'Sjoen (voorzitter), nomineerde voor de periode 2020-2023 vier Nederlandstalige romans, telkens één roman voor de prozaproductie van de voorbije vier jaren:

2020: Pieter Waterdrinker, *De rat van Amsterdam*

2021: Nico Dros, *Willem die Madoc maakte*

2022: Anjet Daanje, *Het lied van ooievaar en dromedaris*

2023: Ilja Leonard Pfeijffer, *Alkibiades*

Met unanimitéit van stemmen besliste de jury *Het lied van ooievaar en dromedaris* (Uitgeverij Passage, Groningen, 2022) te bekronen met de prijs van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal en Letteren.

Juryverslag

De Nederlandse auteur Anjet Daanje heeft met *Het lied van ooievaar en dromedaris* een tour de force gepresteerd.

In de verzamelde notities van de jury zijn dit enkele lovende uitspraken over wat in de kritiek 'een royaal boek' is genoemd: 'Daanje stond bij mij al op de eerste plaats en wat mij betreft blijft ze daar ook onbedreigd staan. De lectuur ervan was een werkelijk overrompelende ervaring, zoals ik er maar zelden een gehad heb bij het lezen van een roman. Misschien zelfs nooit. Het is zo rijk, zo inventief, zo diepgaand, zowel als geheel als in de meeste van de afzonderlijke "verhalen"'. De roman is volgens een ander jurylid 'zeer origineel en eigenzinnig van aanpak, gedurfd en maniakaal. De auteur had de ambitie om een grote, internationale roman te schrijven, wars van tips en regeltjes die van een roman een commercieel succes moeten maken'.

Het verhaal is gebaseerd op de biografie van de zussen Brontë, maar is natuurlijk veel méér dan een postmoderne herschrijving van dat levensverhaal. Daanje boetseert personages, zoals de protagonist Eliza May Drayden. '[De auteur] creëert een parallel universum. Ze maakt je heel nieuwsgierig naar de Brontës, maar tegelijk brengt ze een heel eigen wereld tot leven'. De schrijfstijl wordt 'visueel' en filmisch genoemd en een van de juryleden stelt dat 'een aantal thema's en motieven in diverse vormen terugkomt (levend begraven/vliegen/liefde over de dood heen, de tijd...): héérlijk hoe Daanje een aantal terugkerende thema's en motieven vervlecht in elf levensverhalen die twee eeuwen omspannen'. De in elkaar vasthakende verhalen

omvatten een vertelde tijd die loopt van de negentiende eeuw tot vandaag. Nog een uitspraak: 'het boek opent met een ijzersterk verhaal dat je meteen in de fictieve wereld van Daanje binnenzuigt' en 'op een knappe manier is het Brontë-materiaal verwerkt in de roman'.